

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Origines Benedictinae, Siue Illvstrivm Coenobiorvm Ord.
S. Benedicti, Nigrorvm Monachorvm, Per Italiam,
Hispaniam, Galliam, Germaniam, Poloniam, Belgium,
Britanniam, aliasque Prouincias. Exordia Ac ...**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1614

Capvt LIII. VValciodorensē Monasterium, vulgò Vuasor, ad Mosam fl. inter
Dionantum & Giuetum opida.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11261

iuge factam, Henricus tertius Imperator, & idem Dux Boiorum confirmavit anno 1040.

Idem quoque Adalbero comes monasterium Beurn ad radices Alpium, in superiori Bavaria situm, ab Ungaris vastatum, cuius curator seu Aduocatus erat refecit, ac eiectionis Augustinianis, Benedictinis monachis reddidit, ac duodecim monachos Tegernseenses eò transtulit. Obiêre isti coniuges fundatores eodem anno, nempe 1045. atque in his defecit nobilissima hæc familia Comitum à Sempta & Ebersperg.

CAPVT LIII.

VV ALCIODORENSE

Monasterium, vulgò Vuasor, ad Mosam fl. inter Dionantum & Giuetum opida.

SANCTUS Eloquius Abbas & Confessor ex Hibernia in Galliam circa annum Christi sexcentimum quinquagesimum veniens, cum S. Furseo Latiniacum struxit monasterium, ibidemque sanctissime vixit. Itaque B. Furseus ad Christum migraturus, monasterij curam B. Eloquio reliquit. At cum postea discipulorum suorum animos inique in se concitatos Eloquius intelligeret, cum paucis fratribus Grimacum ad Isaram secessit, vitam ducturus eremiticam. Cumque S. Eligio Nouiomensi Episcopo sincera eius re-

An. 165.

ligio innotesceret, ipsum presbyterum ordinavit, & per suam diocesim prædicandi licentiam dedit. Peruenit autem ad multam senectutem, vitæ sanctitate ac miraculis longè lateq; clarissimus. Corpus eius religiosè humatum est in monticulo iuxta aggerem publicum, vbi Sommeron & Isara confluunt. Estque basilica in eius memoriam ædificata, quæ magna fidelium deuotione frequentata fuit, vsque ad tempora Odonis Regis, sub quo Danorum sæuiente crudelitate, cum aliis basilicis, cremata est; sic tamen vt diuinâ clementiâ corpus saluum manserit in se reto sacrophago. Contigit autem postea sæpe eo in loco voces audiri psallentium, & luminaria videri. Quo præsignificabatur sanctum virum aliquando exaltandum. Quod circa annû nonagesimum sexagesimum præstitit religiosus Comes Eilbertus. Cum enim huius sancti viri corpus sub dio in quadam solitudine relictum esset, pius Comes hoc pignus sacrum à Rodehardo Laudonensi Episcopo petiit & obtinuit. Sicque deportatum est, ad basilicam Vualciodorensis, à dicto Comite fundatam, & in ipsa translatione plurimi à variis languoribus sunt curati. *Hæc ex S. Eloquentij vitæ historia desumpsimus, quæ à S. Forannano Archiepiscopo eo tempore quo sacrum corpus ex Francia Vualciodorum est translatum, scripta creditur. Caterùm de hac translatione plura habet liber fundationis cœnobij Vualciodorensis, ante trecentos annos à Roberto monacho Stabulensi, post Abbate Vualciodorensi*

An. 960.

*ciodorensi conscriptus. Ex illo itaque nonnulla li-
bet hic subiungere.*

Regressus à summo Pontifice sanctus Fo-
rannanus, honoris incrementa suæ Ecclesiæ
cœpit desiderare, sed & Comitum Eilbertum
conuenit, ut communi deliberatione & con-
silio, alicuius Sancti nominati reliquias obti-
nerent: futurum autem esse dicebant, ut ex
præsenti alicuius Sancti, & recens basilica
honorabilior haberetur, & populi caterua
augeretur, & locus abundantiori benedictio-
ne sanctificaretur. Cui rei animum apponens
Comes, coniugem suam participem fecit cõ-
silio, ut & meriti particeps esset. Prius itaque
Ecclesiæ S. Michaelis in Tharascia à se funda-
ta acquisierat memorabile corpus beati A-
dalgisi: quod eum idem præstare vellet Vual-
ciodorensi, cõmodè obtinuit corpus sancti E-
loquij, Idque aliquot diebus deposuit in basi-
lica B. Michaelis in Tharascia, ut in die, qua
cælos petiit in Francia, transportaretur Vual-
ciodorum. Dum autem per Famennam defer-
retur, à portatoribus depositum in Morthu-
sin, resummi non potuit, nisi fuis precibus, &
Vuiderico duos mansos terræ sancto Eloquio
legante. Et sic Vualeiodorum est peruentum
III. Nonas Decembris, quo translationis, &
depositionis & basilicæ consecrationis me-
moria festiua agitur. *Consule Molanum in Na-
talibus Sanctorum Belgij, III. Decembris.*

*Huic cœnobio Vualciodorensi annexa est cella
vicina, seu Prioratus, ut vocant, Hasteriensis.*

Hanc

*An. 944.
monasterij
Vualciodo-
rensis iacta
esse funda-
menta ab
Eilberto
Comite, legi
in MS. quo-
dam codice
cœnobij S.
Trudonis.*

Hanc Basilicam Hasteriensem ab Alberone Metensi Episcopo constructam, in eaq̄ primū moniales resedisse, ac demū, per mutatione quādam in itā, ad Vualciodorenses deuenisse, ex loci eius monumentis traditur, in manuscripto quodam codice monasterij Trudonensis, quo olim vsi sumus.

CAPVT LIV.

Tegeriseense monasterium in Bauaria.

Albertus & Ottogerion illustres Boiariæ Comites, ita in diplomate appellantur isti duo fratres, in superiori Vindelicia intra Isaram & Oenum in faucibus Alpium, prope lacum Tigurinum, contubernium monachis fundarunt, quorum Præsul, Boiariæ Antistites omnes dignitate antecellit. Nam cœnobium fossa, mœnibus, tormentis bellicis, & alijs huiuscemodi instructum, instar Regiæ possidet, more Principum equestris ordinis officiales perpetuos habet. Instauratur hoc monasterium ab Ungaris exustum per Ottonem Imperatorem secundum & Ottonem filium Luitolphi, fratris Ottonis secundi, Ducem tum Boiariæ & Sueuiæ, qui monachis cœnobium cum prædijs restituunt, Hartuicum præficiunt, & profanos qui religiosorum locum occupant, migrare iubent, anno 979. Fuerunt isti fundatores